

συγύρισμα

συγύρισμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. συγυρίζω + κατάλ. -μα]. **1.** η τακτοποίηση, το συμμαζέμα, το νοικοκύρεμα ενός χώρου: «αν δεν τελειώσεις το συγύρισμα του δωματίου σου, δε θα βγεις έξω». **2.** η επίπληξη, η τιμωρία με ξυλοδαρμό, ιδίως για λόγους συνετισμού: «σε περιμένει άγριο συγύρισμα απ' τον πατέρα σου, γιατί έμαθε πως χτες βράδυ γυρνούσες μεθυσμένος μέσα στους δρόμους». **3.** η επιβολή της σεξουαλικής πράξης: «μόλις μείναμε οι δυο μας στο δωμάτιο, της έκανα τέτοιο συγύρισμα, που το φχαριστήθηκε η ψυχή της».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας